

1. szám.

III. évfolyam.

1887.

MAGYARORSZÁGI

BORBÉLYOK ÉS FODRÁSZOK LAPJA

A BUDAPESTI

BORBÉLY, FODRÁSZ ÉS PARÓKAKÉSZITŐ IPARTESTÜLET KÖZLÖNYE.

SZERKESZTI ÉS KIAJDA:

POLLÁK JÓZSEF

A BUDAPESTI BORBÉLY, FODRÁSZ ÉS PARÓKAKÉSZITŐ IPARTESTÜLET JEGYZŐJE.

LAPVEZÉREK:

MEZEY PÉTER

DANKOVSKY ISTVÁN.

FLŐFIZETÉSI ÁR:

Egész évre	5	frt — kr.
Félévre	2	„ 50 „
Negyedévre	1	„ 25 „

Megjelenik minden hóban kétszer.

4044

DANKOVSKY ISTVÁN

hajkereskedés és gyár

Budapest, V. ker., József tér 2. szám

a legnagyobb raktár hajból és illatszerekből

ugymint:

hajfonatok, női hajválasztékok, színházi parókák haj- és pamutból.

A fodrászathoz szükséges minden eszköz és cikk:

gazdag választék

valódi angol gerebenek, kartácsok, hajfodorító-vasak és haj-sütőgépek, sörtetisztító-gépek, fodrász-fésűk és ollók, fodrász és hengerkefék, parókafejek, pipere berendezések stb. stb.

Különlegességek uri és női parókákban és félparókákban.

Hajlánczok és mindennemű hajfonó munkák saját gyárából.

Illatszerek nagybani eladása.

Fodrászoknak ismét eladásra vagy saját használatra különösen ajánlatosak:

Javitott tiszta-ujlaki bajuszpedró, brillantine, bardoline, viasz hajkenőcsök, dióolaj, hajolaj, Vinaigre de Toilette, Eau de Quinine és más mindenféle fejmosóvíz, szakáltus, hajfestőszer stb. a legjobb minőségben és legolcsóbb áron kaphatók.

Legjobb minőségű borotváláshoz való szappan . . . . . kilója — frt 60 kr.
Kettős arczfeckendő . . . . . darabja 1 „ 80 „

Kivánatra árjegyzék ingyen és bérmentve küldetik.

A MAGYARORSZÁGI

**BORBÉLYOK ÉS FODRÁSZOK
LAPJA.**

A budapesti borbély, fodrász és parókakészítő ipartestület, a budapesti fodrász-segédék önképző, betegség'yző és temetkezési egyletnek hivatalos közlönye.

Borbélyok, fodrászok és parókakészítők szakfolyónya.

Előfizetési ár:

Egész évre 5 frt — kr.
Fél évre 2 „ 50 „
Negyed évre 1 „ 25 „

Megjelen:

Minden hó 1. és 15-én.

Szerkesztőségi
iroda és kiadóhivatal:
BUDAPEST,
V., nagy korona-utca 34.

Szerkeszti:

Pollák József.

Előfizetési felhívás!

Lapuuk, e számával, III-dik évfolyamába lépett.

Küzdünk a nehézségekkel, melyek elej-bénk gördültek.

Küzdünk még maig is és még tán sokáig, míg megfogjuk értetni szaktársainkkal azt, hogy: Ime e lap csak ti érdeketek támogatására áll fenn, a ti érdeketek azt a legnagyobb erővel támogatni!

Nem panaszként hozzuk fel ezt, mert lapunk jövője már biztosítva van olyannyira, hogy alapját nem ingathatja meg semmi.

Hogy ez így van mutatja azon körülmény, hogy a **Budapesti fodrász segédék önképző egylete** szubvenzióban részesítette, hogy annal inkább megmutassa a lap létjogát.

Ezzel ezen egylet hivatalos közlönyévé is választatott.

Nem akarunk ígéretekkel fellépni, mert a lap czime magán hordja az intentiót.

Hisz azért indítottuk meg, hogy iparágunk érdekeinek előmozdítására közrehasson, hogy megszellőztessük mindazon bajokat, melyek orvoslásra várnak.

Egyedül iparágunk érdeke lebegett szemünk előtt. Ha tán egyet mást kivívni nem tudtunk, az nem mi rajtunk függött.

„A mi késik nem mulik!” Hiszszük, hogy mindazt, mit e lap hasábján megpendítettünk — diadalra is segítjük.

Jelszavunk pedig mindig az lesz: **„Csak előre!”**

Ezt tüztük ki zászlónkra, ez fog bennünket vezérelni!

Iparágunknak haladni kell, és pedig úgy, hogy ez által szaktársaink anyagi érdekei előmozditassék.

Lapunk előfizetési árát, oly csekélyre szabtuk, hogy minden szaktársunknak tehet-

ségében álljon álljon azt jártni, hogy ez által alkalma nyíljk munkálódásunkban részt venni, és segíteni törekvésünket diadalra juttatni.

Kívánunk az új év beköszöntekor t. előfizetőinknek boldog új évet, új erőt s kitartást az ez évi munkásságra.

A szerkesztőség.

Előfizetési árak:

Egész évre	5 frt
fél évre	2 frt 50 kr
negyedévre	1 frt 25 kr.

Az előfizetési pénzek ezen czim alatt küldendők:

„A Magyarországi Rorbélyok és Fodrászok Lapja” kiadó hivatalának. Budapest V., Nagykorona-utca 11. sz.

A fodrászsegédék karácsonyfája.

A jószívűség, a szép, a nemes iránti lelkisedés mindig sajátja volt egédeinknek. Nem mulasztották el sohasem, ott a hol lehetett a nyomort enyhíteni, azt elfeledtetni.

Minden évben felruháztak összeadott filléreiken néhány elszegényedett szaktársainknak gyermekeit, úgy most sem feledkeztek meg arról, a midőn december hó 25-én 4 szegény leánygyermeket láttak el téli ruhával, kik mindnyájan elszegényedett fodrászsegédék gyermekei voltak.

Azt a hálás köszönetet, melyet az egyik felruházott kis leánynak atyja, a zászló anyának kifejezett, azt a köszönetet, melyet csak a levigyazóbb figyelő vehetett észre, azt nem feledhetjük el soha. A könyccsepp tanuskodott arról, hogy mily magasztos ünnepély, mily jótétemény az, a midőn az ügyefogyott tehetetlen szülők gyermekeit abban az örömben részesítjük, a mely a szülői háznál osztályrészül nem juthat.

A karácsonyfa ünnepély 8 órakor vette kezde-

tét, a mikor is a zászlóánya, Blazek Adolfné urhölgy az egyleti helyiség kivilágított termében megjelent.

A zászlóányát Králik István egyleti elnök fogadta, meleg szavakban adva kitejezést abbéli örömenek, hogy ismét megjelent a szegények sorsán könnyíteni.

Nem is jött üres kézzel, mert azonkívül, hogy a gyermekek felruházásához anyagi segélylyel járult, magával hozott oly játékszereket és egyéb hasznos eszközöket, melyek örömkönyeket csaltak ki a kis gyermekek szeméből.

Ott, hol számüzve van a fényüzés, hol számüzve van az anyagi jólét — oly annyira, hogy a kis Jézuska sem emlékezik meg a szegény elhagyottakról, hogy ne lenne örömnapja a szegény gyermekeknek, hogy ne csalna ki örömkönyeket ártatlan arcukra.

Az ajándékok a fényesen diszitett karácsonyfán voltak elhelyezve, melynek diszitését Králik Istvánné urhölgy végezte, kinek nem mulaszthatjuk el elismtrésünket kifejezni.

A midőn a zászlóánya a teremben megjelent, a Fölker József vezetése alatt álló zenekar rázendítette a zászlóánya fogadtatására betanult alkalmi dalt, mely után Ki ss József az egylet tiszteletbeli tagja ragadta meg a szót és a következő alkalmi beszédet tartotta:

Tisztelt vendégkoszoru!

Ez az egylet valahányszor gyülekezetet tart, az minden alkalommal egy ünnepléses aktus. — Zászlószentelés, testvéries egység és ma szegénysorsu gyermekek felruházása.

Az említett események kétségkívül mind szépek, de e mai mindenesetre a legmagasztosabb. Összegyültek önök, hogy e mai estét a szív. a szeretet ünnepét megüljék azzal, hogy e szegény gyermekeket, kiktől a mostoha sors megvonta azt, hogy

szülőik körében örvendhessenek ma — szeretetökkel, nemes áldozatkészségökkel pótolják.

Mi, kik talán oly boldogok lehattunk, hogy gyermekkorunkban szerető szülők körében tölthettük a mai szent estét, azért még ma is, habár férfikorban vagyunk, ha nincs családi körünk, ez estén keblünket fájdalmas érzés fogja el és könyeket hullatunk.

Hogyne fájna tehát szívük és hogyne könyeznének azon gyermekek, kiknek születésüktől fogva a nyomor, a nélkülözés jutott osztályrészül és szent estét soha sem ünnepelehettek, még annak soha nem örvendhettek. Az önök nemes áldozatkészsége pótolja ma a szegényeknek ezt. Önök letörlik fájó könyveiket és ennél én nem ismerem magasztosabb tettet. Ez oly jótévő szeretet, mely koszoruzva maradand örökre. Az önök neve a jótékonyág könyvébe örökre enyészhetetlen betűkkel lesz feljegyezve.

Tartsa meg az ég önöket sokáig, hogy e legnemesebb tettet még igen sokszor gyakorolhassák.

Ezután a kis gyermekekhez fordult, magyarázva a mai nap jelentőségét, figyelmeztetve arra, hogy a jó Isten, a jó gyermekekről mindig gondoskodik, a kis Jézuska a szegény gyermekekről sem feledkezik meg, azokat sohasem hagyja el, miért is mindig arra förekedjenek, hogy jótévíknek örömet szerezzenek és azok iránt tisztelettel viseltessenek.

Azután a kis Ujváry Gizella mondta a következő alkalmi beszédet:

Mélyen tisztelt jelenlévők!

Ezen évben másodsor van alkalmam a »Fodrász segédek agylete« nemeslelkűségének tolmácsolója lenni és ezen alkalommal másodizben megvagyok győződve, hogy szegény kartárs is képes szegényebb sorsu kartársnak segédkezet nyújtani. Ti pedig kartársaknak gyermekei! Vegyétek mindeze-

TÁRCZA.

A NŐGYÜLŐLŐ.

(Vége.)

Az ujév közelgett.

A boldog menyasszony most még többet látogatott el barátnéjához, mert szükséges volt kikerni véleményét, hogy milyen ruhában esküdjék, milyen legyen a disz rajta, ez vagy amaz jobban illik-e?

Édes Emmám, neked minden jól fog állani, akár milyen lesz ruhád, — szokta mondani Aranka.

Te kis hamis vagy! Igaz, majd elfeledem, Imre bátyám azt kérdezteti, milyen ruhád lesz neked, hogy a csokor szallagját a szerint készíttesse.

— Az én ruhám ....

— Igen a te ruhád.

— Az ... az ... fekete lesz.

— Ugyan ne tréfálj kedves Arankám. Látod

én mily jó kedvben vagyok, úgy szeretném ha az egész világ örülne és épen te, ki legkedvesebb barátnóm vagy, mindig a legsötétebb képeken telpölds.

Fekete ruhában akarsz az én nyoszolyóm lenni. Nem tudom miért?

Már rég tapasztalom, hogy valami bú emészt, miért nem mondd meg nekem? Látod én mindent elmondtam, s mily jó volt, hogy reád biztam titkomat, te oly jól megőrizted, hogy legottan elbeszélted bátyámnak. Hála az égnek!

Mond meg édesem te is, Hidd meg én jobb titoktartó leszek.

Nem mondom meg másnak, mint bayámnak. Anak csak meglehet mondni. Szegyet-szeggel! Te is annak beszélted el, hát én sem tehetem másképp.

Aranka rá vetette nagy fekete szemeit, mintha azt mondta volna, ép azért nem mondom meg, mert annak mondanád meg, a kinek épen nem szabad azt tudni.

ket, mert tiszta szív és kebel osztja nektek azt, mit nektek a jószívűség szánt.

Önhöz fordulok mélyen tisztelt szeretett jó né-
ném, mint ezen nemes egylet védanyjához, kit szántén
már másod ízben látok a szegényebb sorsu egyleti
tagok gyermekeinek körében, s hogy ön azon ne-
meslelkű anyai szívvel bír, bizonyítja ittléte, mert
bátran mondhatom, hogy csak is Ön és ezen
egylet nemeslelkűsége hozta létre ezen öröm ün-
nepélyt.

Fogadja tehát tőlem, mint unokahugától és az
egylet nevében és azonkívül ezen gyermekek nevé-
ben forró üdvözlétemet jótételeinyeiért,

Megható lélekemelő látvány, midőn az ember
leküzdve háborgó szenvedélyét, elfogva nézet kü-
lömségét, eltekintve minden emberi gyarlóság és
hiúságszülte önérdéktől, saját jobb meggyőződése s
emberszeretete nemesebb ösztönének sugallatára föl-
emeli kezét, hogy egy közös akarattal megesküdjék
segíteni a keményen sujtott émbertárust.

Igy tehát nem kérjük, hogy különböző pártok
szerencsétlenei esdekelnék-e szegiségért. Oh nem!
hanem csak kartársaink felsegélyezését és emberi
szívünk dobogását hallva, csak a kétségbeesett fele-
barát arcán lepergő könnyeket vizsgáljuk. Mi csak
segíteni akarunk, mert ez nemesebb érzésünknek di-
csósége, mert ez szívünknek boldog megnyugvása.

Bontsák ki azért büszkén az egylet zászlóját,
melynek nyomán a szeretet halad, hogy aldasával
enyhítse a sors kemény csapásait. Ezer ajk áldása
kísér utaitokon, ezer szem könyé szárad föl nyomai-
teken és ezer hála pihen tetteiteken.

Ezt én annyival több joggal mondhatom el
önökről, mert működésüknek a közel-múltban ta-
nuja voltam s bizonyíthatom, hogy önfeláldozásuk-
nak köszönhetjük ezen örömnepélynek történtén-
tét. Isten áldása legyen önöknek mindig kísérőjük.

Emma azonban sokkal mélyebben belenézett
azokba a ragyogó szemekbe, mint sem azt ki nem
olvashatta volna, hogy mi dulja az ő drága barát-
nőjének szívét.

Oh azok a lányok nagyon tudnak a szemek-
ből kiolvasni.

— Aranka légy nyílt hozzám!

— Nem, ne n lehet! Ezt az egyet ne kívánd!

— Te szerelmes vagy, hiába tagadod! Pedig
ez elég baj nekem.

Mindig azt gondoltam, hogy ha senkisémet
leszel sógorasszonyom, mert Imre te rólad beszél
mindig, ha haza jövök.

Oh az a nőgyűlölő, senkiről sem szeret annyit
jót hallani, mint te rólad.

— Imre én rólam... És ez alatt bibor piros-
ság önté el Aranka arcát.

Hm, hát ez meg miért pirult? kérdé magában
Emma.

A kérdést felet is követé, a mennyiben tisztá-

Az éljenzéssel fogadott beszédek után a zász-
lóánya, a már felöltöztetett gyermekeknek kiosztotta
az ajándékokat.

Az ünnepélyen részt vett vendégek a késő éj-
jeli órákig együtt voltak.

A fogászati tanfolyam.

Multkori felszólalásomkor azt mondtam a többi
között: „Ha lehet megkell a tanárikar felterjesztését
előzniek.”

Mint ma egy tekintélyes napilapból olvasám,
már nem tehetjük, elkéstünk vele.

Ezzel nem azt akarom mondani, hogy kérel-
münket ne terjesszük elő; sőt inkább, hanem, hogy
nem előzhetjük meg a tanári kart, mert az említett
hírlapban ez áll szó szerint:

„Az orvosi egyetem tanárinka a fogorvosok
kiképzéséről emlékiratot terjesztett a vallás és köz-
oktatásügyi miniszterium elé, mely a jelöltektől 6
gymnásialis, vagy reál iskolai osztály sikeres bevég-
zésének kimutatását kívánja.

A javaslat szerint az egyetemi tanfolyam há-
rom évig tartanna, mely idő alatt a növendékek, a
a bonczatani két féléven, az élettant két féléven a
sebészetet két féléven s a gyógyszeriant egy féléven
hallgatnák.

Emellett az egész tanfolyam alatt az orvosi
kar által kijelölt és megbízott fővárosi fogorvosok-
nál oktatást nyernének a fogászatban, még pedig
számszerint akként beosztva, hogy az oktatás sike-
res lehessen — a jelölt minden évben más más fog-
mesterhez kerülne.”

Ha e javaslat, megerősítést nyer, mi valószínű,
ugy egy oly intézményünkkel lesz több, mely a cél-

ban volt azzal, hogy nem igen idegenkedik Aranka
az ő Imre bátyjától.

— Mond csak Arankám, érzed-e egy kis von-
zódást Imréhez?

Aranka ismét azokkal a sokat mondó szemek-
kel tekintett a kérdezőre, de nem felelt.

— Ugy-e te nem felelsz? Ebből azt látom,
hogy nem csak valami kis vonzalomról van szó,
hanem . . . . .

Nem mondhatta tovább, mert Aranka zoko-
gásba tört ki s odaborult Emmára.

— No te kis bohó, hisz az nem nagy bűn. Egy
kicsit szeretni . . . Hm, hm, furcsa biz az.

Miért nem lehet a szívre lakatot tenni, hogy
azt senki fel ne nyithatná.

Ily tépelődések között vett bucsut barátnéjától,
hogy haza siessen Imrét vallatóra fogni.

A mint hazaérkezett rögtön neki is fogott, de
nem valami oldal kerülőn, hanem egyenest neki
ment ugy, hogy ott kezdte a hol végezni kellett volna.

szerűség szempontjából tekiutve, sok kifogásolni valót hagy fenn.

E tanfolyam életbe léptetése nagyon keveset vagy semmit sem változtat a mai helyzeten.

Ugy látszik a nagyságos tanárikar, nem eléggé tanulmányozta ez ügyet, vagy legalább nem gyakorlati oldaláról, hogy e javaslatot ily alakban terjesztette a vallás és közoktatásügyi ministerium elé.

Mi biztosítékot lát a jövőre nézve, ki e tanfolyamot hallgatja?

Lelkem egész meggyőződésével mondom, az aki hat gymnázialis vagy hat reál iskolát sikeresen végez, nagyon kevés fog találkozni, hogy a fogászatot hallgassa, mert akkor más pályát választ, mely sebb jövővel kecsegteti, mint a fogászat.

Most lássuk: Ha a fogorvos növendék sikeresen végzi a tanfolyamot s diplomája zaebében lesz, bizonyára a főváros vagy az ország egyik nagyobb városában telepedik meg, hol jó részt vannak már fogorvosok, vagy orvostudorok, kik fogászzal is foglalkoznak.

Ott pedig a kezdőnek kitartással kell birnia az nyilvánvaló, mert nemcsak a közönség bizalmát kell egyedül megnyernie, de versenyeznie kell társaival is. Hanem ez még csak hagyján. Az okleveles fogorvosok mind nem telepedhetnek majd a főváros és a nagyobb városokba, mert utóbb oly versenyt keltenének, hogy úgy fognak el egymástól a patienteket.

Nagyon természetes tehát a kisebb városokba kénytelenítenének szétszolni. Csakhogy ott meg a legszegényebb igényekkel bíró fogorvos sem élhet meg. Csak egy példát hozok fel a sok közül.

Dunaszekcső több ezer lakossal bíró városka, mely gyógyszerházzal is bír és nincs orvosa, pedig kórorvosi állomás eddig 400 frt évi fizetéssel volt

— Bátyám! Most én nagyon komolyan beszélek veled.

— No mit akarsz te kis gerle komolyan beszélni?

— Sem többet, sem kevesebbet, mint azt, hogy Szirmossy Aranka téged szeret és ideje lesz neked is már, hogy magnósulj. Punktum!

— Szirmossy Aranka belém szerelmes? Emma igaz ez?

— Hogy igaz-e, győződj meg magad arról!

Erre aztán semmit sem szólt Pozsár Imre, hanem fogta kalapját és ment oda a hová szive már rég vonzotta.

Hogy mit beszéltek Arankával együtt, azt nem tudjuk, hanem hogy a farsangban kettős lakodalom volt, azt láttuk.

Még maig is mindig felemlíti Pozsár Imre kis Aranka feleségének, hogyan parancsolt rá Emma, hogy menjen el Arankához kérőbe.

egybekötve, még is egy évnél tovább ritkán maradt ott orvos.

Most ujabban az orvosi szaklapokban ugyancsak erre az állomásra pályázat van hirdelve, még pedig 600 frt fizetéssel, tehát 200 frttal több, mint eddig volt.

Ily helyen mit csinálna egy fogorvos, hol az összes gyógyásztattudorai 400—600 frt biztos fizetéssel csak téngődnek?

Szerény nézetem szerint sokkal czélszerűbb lett volna, ha a tanári kar egy fogászati tanszék felállítását hozta volna javaslatba, hol a fogászat ép úgy adatnék elő, mint a sebészet vagy szemészet az egyetemen, majd idővel válnának bizonyára specialisták a fogászat terén is, mint vannak nőgyógyászok, szemészek, fülgyógyászok satb. Egyelőre azonban részünkre egy több havi tanfolyam nyitása e téren — a legszükségesebbek elsajátítására — volna még a legjobb. De hogy különálló gyógytudomány, különálló tanfolyammal műveltessek, itt nálunk czélszerűtlenek, korainak fog bizonyulni a fent említett okok miatt.

Nevezett tanfolyam, akár létesítetik, akár nem, a fogbajban szenvedőknek épen oly szükségük lesz reánk, mint eddig volt.

Zsulyevits Antal.

Kérdésre felelet!

Minthogy a 23-dik számú lapunkban mindjárt a vezércikkben S. Gy. ur azon aggályának ad kifejezést, hogy a vidéki szaktársak közt semmi érdeklődést nem tapasztal az országos értekezlet iránt, én azt kérdésnek veszem, és veszem magamnak a bátorságot és szerény tapasztalataim által akarok felelni e kérdésre.

Ha valamely vidéki szaktárs azon óhajának adott kifejezést, hogy az országos értekezlet kívánatos, sőt szükséges volna, úgy szerény magam — tőlem telhetőleg is igyekeztem módozatot találni, hogy és mint volna az inkább elérhető, hogy mi vidéki szaktársak is minél számosabban részt vehessünk azon. Megfontolva azt, hogy az költséggel jár, e tekintetben is szerény véleményemnek adtam kifejezést a 9 dik számú lapunkban, de legnagyobb sajnálatomra tapasztaltam, hogy egyik vidéki szaktársam sem tartotta érdemesnek csak hozzá is szólani. Ott, a hol legnagyobb reményem volt a pártolásra, ott csatlakoztam a legkeserűbben, mert midőn láttam, hogy minden törekvésem kárba veszett, magam is kifakadtam ezen szavakkal: „No hát én sem törődöm semmivel és senkivel, maradok hát én is magam!”

Hogy a tisztelt S. Gy. urnak a kérdésére és a fentemlített tapasztalatainak megfeleljek, szükségesnek tartom az alábbiakat közölni:

Azt a közönyt, a mit a vidéki szaktársaink közt tapasztaltam, egy újabb elhatározásra birt.

Ugyanis azt gondoltam, talán azért olyan közönyösök a vidéki szaktársaink ez ügy iránt, mivel semmi előmenetelt nem láttak. Talán vártak valami tényre. Gondolván magukba azt, hogy ha olyat látunk, a mi javunkat előmozdítja, talán mi is hozzá csatlakozunk. Ezt meggondolva, magam is egyik jó collegámmal közöltem a tervemet, a mit ő is jónak látott. A tervem ugyanis az volt, hogy mutassunk mi Szarvason lakó szaktársak a többi vidéki szaktársunknak egy példát. Hátha követnek bennünket.

Ugyanis elhatároztuk és felkértük a más két szaktársunkat, hogy beszéljük meg a dolgot, a mi meg is történt és a legjobb egyetértésben váltunk el egymástól azzal az erős elhatározással, hogy közöttünk minden konkurrenzia megszűnik és úgy az egyik, mint a másikinál egy árban folytatjuk és vezetjük üzletünket és hogy egyetértésünk erősebb legyen, elhatároztuk, hogy magunk közt egy szerződést kötünk, a mit ferfibecsülettel meg fogunk tartani. A szerződés megírásra és az aláírásra két napi idő volt hagyva és a két napi rövid idő alatt egyik szaktársunk a legnagyobb csodálkozásunkra, egy levél által tudomásunkra adja, hogy ő nem akar semmit sem tudni arról, a mit két nappal előbb oly erősen megígért.

Kérdem tehát az igen tisztelt S. Gy. urtól, hogy ilyen szaktársakkal akarja, vagyis óhajtja-e az országos értekezletet létrehozni, a kik oly hamar félre tudják dobni azt a bizalmat, a mit a másik szaktársai beléhelyeztek és ezzel megmutatja, hogy nem szereti az a tánczot, a mit talán a másik szaktársai is lejtenének, mert ő magába is elég „Tánczer“ minek után ő már születésénél fogva is „Tánczer.“

Én úgy hiszem, akár milyen erős akarattal óhajtana egyik vagy másik vidéki szaktársam az egyetértést, ilyen „Tánczer“ minden városban fog akadni. Akkor pedig megszűnik minden igyekezet a jó iránt és ez képes a jóakaratu egyént is eltántorítani az igaz ügytől.

Ez az, tisztelt S. Gy. ur, mit szükségesnek tartottam önnek felelni és ezekből megtudhatja, hogy tulajdonkép mi annak az oka, hogy a vidéki szaktársak olyan közönyösök az országos értekezlet iránt.

Grosz Lambert,
borbély és fodrász.

Nagyon sajnós, hogy ily „Tánczerek“ akadnak, kik nem bírják saját érdeküket előmozdítani, s nagyon sajnáljuk azt is, hogy a cikkíró annak nevét meg nem írta, hogy legalább tudhassuk, ki az a hős, kinek a többség határozata nem kell. Úgy kell tenni vele, mint Bécsben tettek az ilyennel . . . .

A szerkesztőség.

Levél a szerkesztőhöz.

Tekintetes szerkesztőség!

Én érdeklődéssel szoktam szaklapunkat olvasni és igen örvendtem először, mikor a kezembe jutott. Megvallom őszintén, csalódtam reményemben,

mert én többet reméltem ezen lap létesítése által elérni.

Ugy véltem, hogy ezen lap, mint szaklap, mely a mi ügyünket tárgyalni hivatva van, kapcsolatot fog képezni a mi hazánkban levő összes szaktársokra nézve.

De fájdalom, az csak remény volt és eltűnt.

Van okom nyiltan kimondani, hogy eddig — dacára a lapban sokszorosan hangoztatott sürgős intézkedéseknek, ugyszólván semmi sem lett téve miértünk.

Első sorban okolom fővárosi szaktársainkat.

Azt hiszem, nem méltatlanul.

A Budapesten lakó szaktársaink ugyszólván majd mind Magyarország egyes megyeiből valók, azaz kisebb városbeli illetőségűek, tehát ők majd valamennyien vidékiek, csak hogy most fővárosi lakosok; így tehát okvetlen kell, hogy amennyiben annyiban tájékozva legyenek a vidéki viszonyokat illetőleg.

Nézetem szerint a vidéki ügyeket a fővárosi szaktársak ügyeivel azonosítom, mert a mi a vidéken tilos, azt régen eltiltották a fővárosiaknak. És mégis bennünket vidékieket, okolnak a fővárosi szaktársaink hogy ügyünk oly hanyagon halad.

Nem nekünk, hanem önöknek kellene a dolgot kezdeményezni.

Hogyha a budapesti borbélyok és fodrászok azon célzt tüzték ki, hogy a vidéki szaktársak ügyeit magukéva teszik és ezen eszméhez hön ragaszkodnak, úgy már régen lehetett volna a minket érdeklő ügyekért sikra szállni.

Fővárosi szaktársaim is befogják látni azon tényt, hogy a mig ők nem indulnak és a mig ők nem tartanak össze, addig nekünk vidékieknek mozdulni teljes lehetetlen.

Olvastunk a berlini, a párisi és a prágai értekezletekről, legujabban pedig a bécsi mozgalmakról. Hogy ezen értekezletek megtörténtek, kiknek az érdemük? Nem az illető fővárosiaké

Most ismét Bécsben lesz összejövevel, kiállítással összekötve.

Ez nem a bécsieknek az érdeme?

Igenis, az övék. Ők fennen lobogtatják zászlóikat, sikra szállnak ügyükért, mig a mi fővárosi kartársaink, kik ugyanezen célzt tüzték ki, hallgatnak.

Bizony mondom, sanyaru helyzet.

Akármelyik iparág jobban gondoskodik, jobban érdeklődik saját ügye iránt, mint mi.

Sajnos, de való; mégis azt gondoljuk, hogy mi vagyunk civilizáltabbak.

Első sorban tehát kell, hogy a fővárosi szaktársaink jussanak egyetértésre, ha valósítani akarjuk a kitűzött célzt, úgy aztán a jövő a mienk.

Kivánom, hogy több sikert hozzon a jövő, a mihez egyuttal kívánok boldog új évet.

Nagykátá, 1886. december 28.

Maradok illő tisztelettel

Krämer Domonkos,
borbély-iparos.

Nyílt levél.

Budapest, 1881. január 1.

Furcsa idöket élünk, furcsa helyzettel kell küzdenünk.

Különösen furcsa az, ha jóbarátok egymás ellen küzdenek.

Ki ne emlékezne egy cikkre, hol személyemet részint hizelgő, részint pedig sértő kifejezésekkel illették!

Ha az előbbi kifejezés pusztán szorosán állott volna a lap hasábjain, úgy okvetlen kezeim között levő inkriminált iratokkal azon kényszerhelyzetbe jöttem volna, hogy oly helyen vegyek elégtételt, a hol azt a cikkíró nem nagy öröme meg is kapta volna. De mert ez inkriminált cikk, csak a rögtöni átolvasásra látszik sértőnek, míg bővebb átgondolás, megfontolás után nevetséges színben tűnik fel, megnyugodtam.

Elneveztettem ugyan denuncziánsnak, de utóbb dicsérettel vagyok elhalmozva. Ugyan kérdem én minden jóhiszemű olvasót: lehetséges-e az, hogy az ember, ki kötelességühen eleget tesz hivatásának, hogy azt denuncziánsnak nevezhessék?

Denunciás az, ki valakit alatomban elárul; de az, ki figyelmeztet, hogy ezt, vagy amazt tegye és tartsa kötelességének: az alattomos feljelentésnek akkor, midőn ezt figyelmen kívül hagyja, nem vehető, hanem igen őszinte baráti figyelmeztetésnek, s így az ilyen — denuncziás a szó szoros értelmében nem lehet.

Elégtételt akartam venni, elégtételt a jó baráttal szemben, pedig csak nevetséges dolog biz ez. Azért az ez ügyben elkészített nyilatkozatokat fel sem használtam, hanem a papirkosár martaléknak adtam át.

A jó barátnak pedig csak annyit mondok: higadtabb vérrel cseldkedjünk és a határon túl ne menjünk!

Én demuncziáris soha nem voltam, de nem is leszek, akinek kenyere éljen velem. Ennyit t. ismerőseim és a nagy olvasó közönség tudomására.

Tisztelettel

Mezey Péter.

Egyleti ügyek.

Békéltető bizottsági ügyek.

Karácsonyi szünnapok.

Hát kérem ásan úgy történt, hogy jó kedvem volt, aztán úgy sem tudtam volna dolgozni, hát elmentem a fürdőbe, ott aztán szépen el is aludtam.

Biz én nem tudtam karácsony, vagy micsoda nap van-e?

Igy beszélte C. híres borbély segéd az esetet és így igazolta magát, hogy karácsony első napján a nagy munkaidőben miért nem jött az üzletbe.

Bizottsági tag: Hát miért nem jött 10 órakor az üzletbe a mikor felébreet?

Panaszlott: Mit csináltam volna ott, mikor úgy sem tudtam volna dolgozni.

B. t. Hát az üzlet kulcsát miért nem küldte vissza, hogy lakatossal ne kellett volna felzáratni az üzletet?

P. A kulcsot?... No igaz a kulcsot.... azt, a kulcsot... hiszen azt beadtam háziasszonyomnak.

B. t. Hát azt hiszi, ha háziasszonyának beadta a kulcsot már minden rendjén van.

P. Rendjén, hogy volt-e nem tudom, de az a bor... az nagyon jó volt, annyira jó volt, hogy másnap tudtam meg, hogy prínezipálisomnak nem kellek, tehát az üzlet felé sem mentem.

Minthogy pedig a bor olyan nagyon jó volt s a két karácsonyi ünnepen a segéd az üzlettől távol maradt, a főnök kérelméhez képest a panaszlott segédet a békéltető bizottság 12 frt kártérítési összegnek 8 nap alatt, különbeni végrehajtás terhe mellett leendő megfizetésében marasztalta el s azonkívül, minthogy erkölcsi büntetést is érdemel, az illetékes iparhatóság példás megbüntetése végett megkerestetik.

Jegyzőkönyv.

Felvétetett Budapesten 1886. évi decz. hó 29-én a budapesti borbély és fodrász betegsegélyző és temetkezési egylet választmányi üléséről.

Elnök: Reisz Antal, titkár Pollák József.

Elnök az ülés határozat képességét constatalja és azt megnyitja.

Felolvastatik a mult üles jegyzőkönyve. Jóváhagyva hitelesítettik.

Elnök jelenti, hogy Brantner József több heti betegsége után felgyógyult, miért is a betegsegély továbbra beszünttetett.

Tudomásul vétetik.

Felolvastatik Mayer Vilmos levele, melyben tiszteletbeli taggá történt megválasztatása alkalmából 5 frtot küld.

A nemesszivü adományért jegyzőkönyvi köszönet szavaztatik.

Elnök előterjeszti Fritz Kordik Teréz egyleti tag abbéli kérelmét, hogy a mult ülés alkalmával hozott azon határozat, mely szerint nevezettől a betegsegély megvonatik, hatályon kívül helyeztessék és részére még két heti betegsegély utalványoztassék.

A választmány folyamodót kérelmével elutasítja, mert közvetlen tudomást szerzett arról, hogy a betegsegély megvonása óta az üzletben, mint

egyébkor kötelezettségeit teljesítette, s úgy betegsé-
gelyben az alapszabályok értelmében nem részesít-
hető. Miről folyamodó értesítettetni rendeltetik.

Tekintettel arra, hogy a járvány a fővárosban
megszűnt, a választmány abbéli határozata, hogy új
tagok a járvány tartama alatt fel nem vehetők —
hatályon kívül helyeztetik.

A választmány okulva a számos felszólalások több
tagnak az egyletből, való kilépésén, melyet az 50 kr
halotti járulék megfizetésének kötelezettsége idézett
elő, — a legközelebbi közgyűlés elé azon indítvá-
nyát fogja előterjeszteni, hogy a halotti járulékok
szedése teljesen eltöröltessék.

A közgyűlés határnapja febr uár végére tüzetik
ki, a határnap közelebbi megjelölése elnökre bizatik,
minthogy pedig a közgyűlésen a tisztujítás is meg-
ejtetik — egy kandidáló bizottság választatik meg,
melynek tagjaivá: Mihelich József, Staubach Boldizsár,
Brantner József, Mayer Fülöp és Ney József vá-
lasztattak meg.

Elnök előterjeszti, hogy a jövő évben megtar-
tandó egyleti táncmulatsághoz való készülődések ez
alkalommal előbb tétessenek meg, mint ennekelőtte
szokott történni, mert ezzel a tánczestély sikere
jobban biztosítható.

A választmány, elnök eme előterjesztését elfo-
gadja és a bálbizottság tagjaiul megválasztattak:

Mihelich József, Reisz Antal, Lambing Jakab,
Staubach Boldizsár, Kollarovits József, Szeszich
Adolf, Glatz István, Réthy Arpad, Kempf Adám,
Joszt Péter, Wagner Ernő és Pollák József oly meg-
jegyzéssel, hogy a bizottság magát kiegészítheti és
az esetleges jövedelem mikénti felosztásával a bi-
zottság ruháztatik fel.

Több tárgy hiányában az ülés véget ért.

Különfélék.

Testületi kirendeltség. A budapesti borbély
fodrász és parokakészítő ipartestület a földmívelés-
ipar és kereskedelemügyi miniszterium leirata foly-
tán a IV. ker. előljáráóság által az iránt szólítottat
fel: adjon véleményt, vajjon nem volna-e tanácsos
a távolevő kerületek (I. III. és X. kerületek) részére
külön kirendeltséget létesíteni, mert ezeknek nehéz-
kes a segédek ki és bejelentésének eszközöltetése
Mint halljuk a testületi előljáráóság véleménye szerint
ezt úgy a költségek, mint az ügy kezelés tekintetében
sem fogja helyeselni annál kevésbé, mert, ha esetleg a
II. kerületben létesítene kirendeltséget O-Budára ez
ez is távol volna, míg az első kerületre a jelenleg
testületi iroda elég közel esik. A X-ik kerületre, a
hol csak 2 üzlet létezik külön kirendeltség létesíté-
sének szükségét be nem látja.

Megjutalmazott szorgalom. A bécsi kereske-
delmi kamara, a bécsi fodrász ipartársulat felterjesz-
tésére jó magaviselete és szorgalmáért Kordig Antal
fodrászsegédet 60 frt stipendiumban részesítette.

A kik iparigazolvány nélkül borotváltnak. A
bécsi fodrász ipartársulat, több borbély üzlettulajdo-
nos ellen tett feljelentést, kik iparigazolvány nélkül
üzik a borbély ipart. Feljetetésébe hangsúlyozta azt,
hogy ezek többnyire kontárok, kik ezen, ipart nem
is tanulták, adót nem fizetnek, miért is kéri az ipar
további folytatásától való eltiltásukat.

A vasárnapi tanoncoktatás tárgyában a fő-
városi tanfelügyelőséghez, a budapesti borbély, fod-
rász és parokakészítő ipartestület által beadott elő-
terjesztésre, — mely szerint az hatásköre alá tartozó
tanoncok a vasárnapi iskolalátogatás alól felmen-
tessenek — már megérkezett a tanfelügyelőség vá-
lassza, a melyben értesíti a testületet, hogy az elő-
terjesztést az ipariskolai felügyelő bizottságnak adta
ki, és egyuttal minthogy rendeléről, mely a bor-
bélyi fodrász és parokakészítő tanoncokat a rajz
tanulása alól felmenti — tudomása nincsen, annak
megküldését kéri. Beszerzésére a testület a lépéseket
már megtette.

* Felkérem Horváth Ferencz urat, hogy a meg-
beszélt ügyben velem összeköttetésbe lépni szíves-
kedjék. Tatár László Losoncz.

Üzletváltások. Szakáll István fővárosi szak-
társunk — szerkesztőségünk közvetítésével, megvette
Kollár József és neje kerepesi ut 53. sz. a. borbély
és fodrászüzletét Biegelasen Henrik megvette Adám
Antalnak vaczi köruton levő főküzetét. Ez azon
üzlet, mely körülbelül 6 gazdát változtatott rövid 3
év alatt. Az első gazdája Biegeleisen Henrik volt
és most ismét az ő birtokába került vissza.

Ovatio. A budapesti fodrászsegédek betegse-
gélyző és temetkezési egylete, az újév alkalmából
annak előestéjén a zászlóányánál, Blazek Adolfné
urnőnél, Dettl János veze tése alatt — küldöttségileg
tisztelgett, kifejezve hálás köszönetüket az egylet
támogatásáért. A zászlóanya a küldöttséget meg-
vendégelte, a hol a felköszöntők sem maradtak el.
A kedélyes társaság csak a hajnali órákban osz-
lott el.

**A gráci fodrász- borbély- és parokakészítő
ipartársulat** e hó 10-én tartotta közgyűlését a mi-
kor a tisztujítást is megejtették és pedig a követ-
kező eredménnyel. Spiranecz A. elnöknek, Horák
E. elnök helyettesnek, Gruber Alajos a segédpénz-
tár elnökévé, Richter Rudolf pedig a békeltető bi-
zottság elnökévé választattak meg.

Meghívás. A budapesti borbély, fodrász és paróka-
készítő ipartestület előljáráósága i. hó 14-én esti 8
órákor saját helyiségében a közgyűlés előtti utolsó
ülését tartja, melyre az előljáráósági tagok ez uton
is meghivatnak. Legfontosabb tárgyai lesznek: az
ez évi költségvetés tárgyalása, a zárszámadások, ez
évi jelentés előterjesztése.

**A budapesti fodrászsegédek betegsegélyző és
temetkezési egylete** decz. hó 30-án tartotta közgyü-
lését, melyről térszuke miatt egyelőre csak annyit

irhatunk, hogy elnöknek egyhangulag Detti János választott meg. A közgyűlés lefolyásáról a jövő számban részletesen referálunk.

Eugénia hajfűrtje. Pár nappal ezelőtt árverezték el Párisban egy nemrég elhalt arisztokrata hölgy ingóságait. A kőyavetyére került holmik között egy hajfűrtöt is találtak, melyet Eugénia excsászárné, III. Napoleonnal való egybekelése alkalmával, ajándékozott emlékül a hölgynek. De a császárság maradványai iránt ugylátszik nem nagy a kegyelet a francziákban, senki sem tudta megbecsülni a hajfűrt értékét, mert senki sem ígért érte semmit. Végre a mindenható császárné hajfűrtjét potom három frankért egy fodrász vette meg, de — mint mondá — csak azért, hogy csillogó vörös arany színét mintául használja egy új hajfestőszer készítésénél.

A bajusz fele. G. N. lókupecze volt H. földbirtokosnak, de kiesett ura kegyéből, mert rossz lovak bevásárlása által 3000 forintig megkárosította. Ekkor H., hogy boszuját G.-on kitöltse, mintha új bevásárlásokkal akarná megbizni — kihozatta őt birtokára, itt kocsisaival lefogatta s — fél bajuszát és szemöldökét leborotváltatta. A levágott bajusz vezetett ur istalójában őriztetik emlékül.

H I R D E T É S E K.

Legfinomabb sósorszesz.

Van szerencsém a nagy érdemű közönség szives tudomására hozni, hogy raktáromon a bekövetkező téli időnyre érkezett

idei termésű

legfinomabb zamatu *kávék*, orosz és kínai *teák*, közvetlen londoni importált *Jamaica-rum*, valamint kül- és belföldi *likörök*, legfinomabb *cognac*, hirneves francia, magyar és gráci *pezsgő borok*, spanyol, berdeauxi és magyar *csemege borok* dús választékban kaphatók.

Debreczeni *kolbász* és *szalona*, kolozvári *császárlus*, kassai és prágai *sódar* mindefféle nagyságban raktáromon feltalálható.

Hell Ferencz és fia,

Budapest IV., Sebestyéntér 6.

Legfinomabb sósorszesz.

Draskóczy Sándor

Székesfehérvárról

ajánlja

kitünő illatos borotváló szappanát
jutányos áron.

Egyedüli raktár:

REISZ ANTAL-nál

BUDAPESTEN, kalap-utca.

Figyelmeztetjük

a t. szaktársakat, hogy szerkesztőségünkben mindig vannak úgy fővárosi mint vidéki üzletekre vonatkozó eladások és vételekre előjegyzések.

Miért is telkérjük mindazon szaktársakat, kik üzleteiket akár eladni, vagy üzletet venni szándékoznak, szerkesztőségünket értesíteni sziveskedjenek.

Választ igénylő leveleknél kérünk egy drb. póstabélyeget csatolni.

A „Magyarországi borbély és fodrászok lapjának“
szerkesztősége.

Budapest V. nagykorona-utca 34.

500 aranyat

fizetek annak, a ki

Dr. Greensill salicyl-sav-szájvizének

(egy-palaczk ára 40 kr.) használatánál valaha ismét fogfájást kap, vagy szája szaggal bir. — Dr. Greensill fogszepítője a szájviz után használandó, mely a fogakat vakító fehérré teszi. Artatlanságáért kezesség. — Ára 40 kr. Kapható gyógytárakban, illatszerezseknél s jobb fodrászoknál.

Dr. Greensill Róbert,
tanár Párisban.

Főraktár és nagybani eladás: Dankovský István illatszerezsnél Budapesten, V. József tér 2. szám Viszont-eladóknak jelentékeny árleengedés biztosítottatik.

Segéd kerestetik

ki a borbély-ipart tökéletesen érti. Fizetés 12—14 ft. Ebéd és lakás.

Csanády János,
B.-Csaba.